

6° Едно зловравіе е да пѣемъ, да сваримъ, да приказваме съ другито кога играемъ, да си удяме крака-та да си мърдаме рѣце-тъ или да правимъ други нѣкои лудничави работи.

7° Кога-то играемъ съ нѣкои люди, кои-то ся укайватъ на загуба-тъ и сж гнѣвливи, не трѣба да оставяме игра-тъ нше първентъ, ако придобьемъ; но трѣба да чакаме да свърши и той. По добръ е да не играемъ съ такива люди.

8° Ако ся познавашъ че не можешъ да понесешъ игра-тъ, отбѣгвай я.

Не трѣба да ходимъ по кѣфенета-та да играемъ; защо-то тамо ставатъ кражби, попрѣжни, и разногласія; тамо изгубваме тишина-тъ си и честь-тъ си, състояніе-то си и живота-тъ си.

Пѣсень-тъ е едно наслажденіе образованно и полезно на здравіе-то; но трѣба да отбѣгваме гнуснави пѣсни.

Снятый Апостоль Певель зарѣчва, въ едно отъ посланія-та си, на Христіянни-тъ да пѣятъ псалми и пѣсни за слава Божія, и да ги съдружаватъ съ гласъ-тъ си и съ сърдце-то си; защо-то трѣба да си наумяваме, че хвалимъ Всевышнія-тъ.

Онія, кои-то иматъ добръ и сладкъ гласъ, не трѣба никога да ся горделивѣтъ, нито кога пѣятъ да питатъ други-тъ какъ имъ ся види. Трѣба още кога-то, тж помолѣтъ да пѣешъ, да наченвашъ на първо-то поканваніе, а не да чакашъ да ти ся примолватъ.